

СУЛТОНМУРОДИ ОДИНА

**МЕҲРОБИ
УМЕД**

**ДУШАНБЕ
«АДИБ»
2004**

<https://bikhon.tj/>

ББК 84 тоҷик 7-4
О-90

Мухаррир *НИЗОМ ҚОСИМ*

Султонмуроди Одина. Меҳробӣ умед.
— Душанбе: «Адиб», 2004. 48 сах.

Муаллифи ин китоб умедро меҳробӣ дил қарор додаву пайваста ба он рӯи сачда меорад.

Умедворем, ки меҳробаш устувор бимонаду умедаш - таскинбахши дилҳои беқарор.

© Султонмуроди Одина, 2004

ЗИНДАГӢ

Хандаҳоям қандҳои зиндагист,
Ашкҳоям фандҳои зиндагист.

Дардҳои бедавои синаам
Аз китоби пандҳои зиндагист.

Даста-даста доруҳои кисаам
Бори дому бандҳои зиндагист.

Ин ҳама дарду давои беҳисоб
Акси чуну чандҳои зиндагист.

ҚАДРИ ЯКДИГАР

Гарчи яктои замину кутби давронем мо,
Дӯстон, дар ин ҷаҳон дурӯза меҳмонем мо.

Бо ҳама шӯру ғуруру нозу истиғнои худ
Қадри ин меҳмониҳои худ лек кай донем мо?

Дар талоши зиндагӣ сад фитна барпо
кардаем,
Боз аз фанду фиреби умр ҳайронем мо.

Мурдан аз рӯзи азал бар зиндагон
меросӣ аст,
Лек умре дар талоши кандани ҷонем мо.

Хештанро меҳвари олам шуморем аз ғурур,
Гарчи як зарра зи гарди хоки кайҳонем мо.

Қадри ҳам донем, ҷоно, то азизи
ҳам шавем,
Гар гадою бенавою шоҳу Султонем мо.

ДАВРИ БОЗОР

Даври бозор аст, ёрон, рӯ ба бозор оваред,
Ҳарчи доред, он фурӯшед, ҳарчи ёбед, он
харед.

Мақтабу таълиму дарсаш вақти дигар
мешавад,
Дафтари ақлу хирад бар хоки рӯи
рах баред.

Ғарчи ҳамчун шоиру олим ба дунё омадед,
Баҳри ризқу рӯзӣ акнун чома бар
тан медаред.

Қатрае гар з-оби даври шӯравӣ нӯшидаед,
Орзӯи шахди онро то қиёмат мебаред.

Сарватеву сарвареву мансабе доред агар,
Андар ин айём нури дидаву тоҷи саред.

Ғар шумо бошед Султон ҳам, вале дар ин
замон
Бе зару сарват ба чашми халқ кам аз
чокаред.

ОН ГАҲ БА ҚАДРАМ МЕРАСӢ

Рӯзе, ки рафтам аз барат, он гаҳ ба қадром
мерасӣ,
Берун шудам чун аз дарат, он гаҳ ба
қадром мерасӣ.

Бо дигарон дил бастай в-аз ёри худ
бигсастай,
Бишкаст ҳар гаҳ соғарат, он гаҳ ба қадром
мерасӣ.

Дар дарғаҳи ту чокарам, чун чокарак чак
мезанам,
Вақте ки гум шуд чокарат, он гаҳ ба
қадром мерасӣ.

Болор кардам аз хасе, кас сохтам аз нокасе,
Гум кардӣ ин карру фарат, он гаҳ ба
қадром мерасӣ.

Бо карру фар, эй качкулах, кач-кач макун
бар мо нигах,
Афтад кулах чун аз сарат, он гаҳ ба
қадром мерасӣ.

Мағрури боли худ шудӣ ҳамчун уқоби
тезчанг,
Чун бишканад болу парат, он гаҳ ба
қадром мерасӣ.

ЧӢ ДОНӢ?

Дур аз Ватан нарафта, кадри Ватан
чи донӢ?
Гулро назар накарда, кадри чаман чи донӢ?

Аз рӯи дил агарчи дорӢ ту меҳрубонӢ,
Чун дарди ман надонӢ, пас кадри ман
чӢ донӢ?

Ин кӯҳи Қоф аз чи - лофу газоф аз чӢ?
Як сатр нонавишта, кадри суҳан чи донӢ?

Дардат набуда бар дил аз ишқи ёри
хушгил,
Сӯзи наве ту аз он дарди куҳан чи донӢ?

То аз азоби ҳичрон бар лаб наоядат чон,
Қадри висоли ёри нозукбадан чи донӢ?

То насӯзӣ, чун бисозӣ ин ҷаҳони хомро,
Шишаи холӣ кучо донад садои ҷомро?

Аз замини шӯра, эй ҷон, кай бирӯяд
найшакар,
Бо шакар гуфтан набитвон кард ширин
комро.

Қатраи борон чу гарде гарчи дорад
вазн, лек
Бетанаффус чак-чакаш охир шикофад
бомро.

Гуфтани ҳарфи хуше душвор бошад
гар туро,
Ҷам наовар бар забони хештан дашномро.

Тоҷикистон оқибат гулгашти олам
мешавад,
Кош Султон низ, ё раб, бинад он айёмро!

БЕГОНАПАРАСТӢ

Бо ғайр булайваставу аз хеш гусастем,
Сад ҳайф, ки мо мардуми
бегонапарастем.

Аз иллоти бегонапарастии худ имрӯз
Безобита чун моҳии афтада ба шастем.

Дар боғи пур аз ҳосили айёми навоин
Фарсуда дарахтем, ки як мева набастем.

Ҳамсоя агар роҳ бубандад, гила бечост,
Эй вой, ки аввал худӣ мо роҳ бубастем!

Бигзаштаи худ ёдкунон фахр намоем,
Аз иллоти ин фахраки ноҷой нарастем.

Афсӯс, ки мо чумла ҳамонем, ки будем,
Афсӯс, ки мо чумла ҳамонем, ки ҳастем!

ҒАНИМАТ ДОН

Ману ту бо ҳамем,эй чон,
Ҳамин дамро ғанимат дон!
Нигаҳ ҳайрону дил рақсон,
Ҳамин дамро ғанимат дон!

Нишин паҳлӯи ман як дам,
Зи дастам гиру шав ҳамғам,
Ғамадро дур кун, чонон,
Ҳамин дамро ғанимат дон!

Дар ин фурсат, ки мо шодон,
Сабӯ дар дасту гулгардон
Кунем афлокро ҳайрон,
Ҳамин дамро ғанимат дон!

Лаби дарёи Чангобем,
Зи бахти хеш шодобем,
Чу мавчи ҳалқасон печон
Ҳамин дамро ғанимат дон!

Чи хуш бошад, ки ҳастӣ ту,
Ману ин рӯд масти ту,
Аё, эй сарвари мастон,
Ҳамин дамро ғанимат дон!

Ба хонат луқмаи нонат,
Насиби кист ин хонат?
Насибат ин замон бистон,
Ҳамин дамро ғанимат дон!

Маро сели даводавҳо
Зи маҷро кай бурун орад,
Дар ин раҳ гаштаам Султон,
Ҳамин дамро ғанимат дон!

ҒАЗАЛИ ГУЛ

Омадӣ, хуш омадӣ, эй дӯст, дар
даврони гул,
«Хайра мақдам» гӯядат, инак, лаби
хандони гул.

Гул фурӯшад кӯху сахро ранг-рангу сад
рақам,
Гулфурӯшон гашта хайрони худу
хайрони гул.

Лаб чу гул, рухсора чун гул, қадду қомат
мисли гул,
Ёри мо дар худ тачассум карда
боғистони гул.

Хун шуда моро дил андар ҳасрати лаъли
лабаш,
Хуни дилҳо чамъ орад аз замин
домони гул.

Барқ чашмак мезанад бар рӯи гулзор аз
ҳавас,

ОРЗЎИ ДИЛ

Ба хобам омадӣ, чоно, биё дар вақти
бедорӣ,
Бидонам то ки дорам ман дар ин дунёи
дун ёре.

Бубин, гул з-ашки булбул чун қадах
саршор медорад,
Худоё, кош омӯзӣ аз ӯ дарси вафодорӣ.

Сар аз хоки дари ту ҳеҷ гоҳе барнамедорам,
Агарчандам ту бинвозӣ, агарчандам
биозорӣ.

Туро бо нархи чон хоҳам харидорӣ кунам,
эй гул,
Қуз ин чизе надорам ман дар ин даврони
бозорӣ.

Чи кулфатҳо, ки омад бар сарам аз ишқи
он гулрӯ,
Набинад ҳеҷ кас, ё раб, ба олам инчунин хорӣ.

Ба ҳаққи он ҳама ранҷе, ки дид андар
раҳи ишқат,
Ба Султони чаҳони ғам бикун лутф аз
раҳи ёрӣ.

РАҚС КУН!

Эй гули садранг, баро, рақс кун,
Бо лаби пурханда биё, рақс кун.

То ки кунад рақс дилу қони ман,
Бо дили пурмеҳру вафо рақс кун.

Рақси туро дида бирақсад фалак,
Пар бизану бол кушо, рақс кун.

Бӯсагаҳи бод бувад доманат,
Каф бизану зери наво рақс кун,

Даст бизан, чарх зану пой кӯб,
Дарди маро карда даво, рақс кун,

Рақс кунанд аз ниғаҳат ахтарон,
Эй бути хуршедлиқо, рақс кун.

Об кунӣ қони маро, қони ман,
Қон биситон, чеҳра намо, рақс кун.

Кӯху чаман, дашту даман аз ҳавас
Бӯса занад пои туро, рақс кун!

МУРОЦИАТ

Эй осмон, эй осмон, эй осмони беканор,
Бар тори сар меҳоҳамат як умр софу
беғубор.

Эй офтоб, эй офтоб, эй офтоби ҷовидон,
Бар кӯи ман, бар сӯи ман бошӣ ҳамеша
нурбор.

Эй орзӯ, эй орзӯ, эй орзӯи бекарон,
Хоҳам, ки ҳамболат шавам, мисли ту
бошам болдор.

Эй зиндагӣ, эй зиндагӣ, эй зиндагии пур
зи гул,
Гулбоғи дилро сер кун аз савти гулбонги
ҳазор!

РҶДИ ЧАНГОБ

Дар чанги рӯди Чангоб
Мӯ карда шона маҳтоб,
Ҳамчун парии обӣ
Берун барояд аз об.

Истора акси худро
Бинад дар оби Чангоб.
Дар он бишуста рӯяш,
Хуршед хезад аз хоб.

Тиру камони Рустам
Аз мавҷи ӯ бихезад.
Бар хӯшаҳои ангур
Сад ранги худ бирезад.

Ҷонбахшу рӯҳафзост
Савту суруди Чангоб.
Набвад дигар ба олам
Рӯде чу рӯди Чангоб.

Рухсори гулрухонаш
Пурнур аз ӯ чу оташ.
З-ӯ себи лаб-лаби об
Гардад хушобу дилкаш.

Аз савти шӯхи Чангоб
Дил банда шуд ба дилбар.
Аз саркашию мастиш
Моем шӯху қайсар.

Гар бишнавай ту боре
Шеъри равони Чангоб,
Хоҳӣ ҳамеша будан
Андар карони Чангоб.

ДАР БЕМОРИСТОН

Даруни хучраи сарду сафеди барфсон
якранг,
Ба баҳри ғуссаву дарду хаёлу ваҳм ғӯтида,
Лагадкӯбии дилро дар даруни сина
бишмурда,
Ба уммеде ба дастони табибон дӯхтам дида.

Табибо, аз таби ин зиндагӣ дон сӯзи
чонкоҳам,
Бупечад мисли оташ бесадо андар гулӯ
оҳам.
Ҳаметарсам, ки дил дар синаи ман аз
тапиш монад,
Шавад дар нимароҳи умр хомуш машғали
роҳам.

Даруни хучраи сарду сафеди барфсон
якранг
Зи худ пурсам, ки дар дунё чи нақше
мондаам аз худ?
Пас аз ман дар кучо созанд аз ман
лаҳзае ёде,
Зи худсӯзиям оё нур монад дар ҷаҳон ё дуд?

ЗАРИ ЗЕРИ ХОК

Ба ёди духтарам Заррина

Номи ӯ Заррина мондам бо ҳавас,
То кунад рангину заррин ин ҷаҳон,
Лек ҳамчун мӯи зарри офтоб
Гашт пушти шоми кӯҳи ғам ниҳон.

Зар зи зери хок чӯянд одамон,
Ман зарамро гӯр кардам зери хок,
То ки дар рӯзи қиёмат ёбамаш
Ҳамчу нури раҳмати яздони пок.

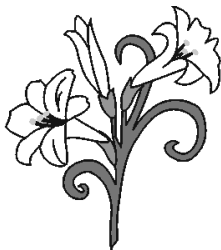

ДАРДИ ЧОН

Ба пеши чогаҳат биншаста то субҳ,
Бароят шеърӯ дастон хонда будам,
Зи шавқи хандаи мастонаи ту
Аҷоиб давру даврон ронда будам...

...Ба назди бистарат аммо ман ин шаб
Нишаста набзи қалбат мешуморам,
Ба чашмони пурашк аз чашмҳоят
Фурӯғи зиндагиро интизорам.

Ту дарди чон кашӣ, ман дарди чонат,
Худоё, дарди чонамро даво кун,
Ба ҳаққи он, ки раҳмону раҳимӣ,
Ту раҳме, эй Худо, бар ҳоли мо кун.

Карда будам ман алам рӯмоли ӯро бо алам,
То ки сӯям пар фишонад чун кабӯтар

гоҳ-гоҳ,

Лек дидам он алам имрӯз ҳамчун

қалби ман

Пора-пора гаштааст, афтода андар рӯи

роҳ.

Ҳар гаҳе ман бо кафи дастам бипӯшам

рӯи хеш,

Ашк сӯзонад кафи дастони ларзони маро,

Оташи дарду ғами марги азизон оқибат

Бо ҳазорон ранҷ сӯзад ин дилу қони маро.

РАФТ АЗ БАРАМ

Ба ёди Тоҷиддин Муҳиддин

Аз кӯҳсори кишварам кони гуҳар шуд
нопадид,
Аз осмони санъати миллат қамар шуд
нопадид.

Доди Худо сӯи Худо рафту шудам аз
ӯ ҷудо,
Марди хунар шуд нопадид, аз чашми
тар шуд нопадид.

Бо халқ буд ӯ ҳамсадо, бо халқ буд ӯ
ҳамнаво,
Дардо, ки то рӯзи абад ӯ аз назар шуд
нопадид.

Ҳар ки ба чое рафт агар, охир биёмад аз
сафар,
Баҳри чи, ё раб, лек ӯ дар ин сафар шуд
нопадид?

Дар Мортеппа теппае омад паид, эй
дӯстон,
Чун аз ҷаҳон он мутриби эъҷозгар шуд
нопаид.

Дар синаҳо монда алам, сӯзад ба ёди ӯ
қалам,
Баски зи дунё боз як волоназар шуд
нопаид.

Дар зулматистони ҷаҳон ин кавкаби
партавфишон,
Чанде дурахшиду сипас ҳамчун шарар шуд
нопаид.

ХОТИРА

Хаёлолуд биншастам канори рӯди
пуртуғён,
Нигоҳам талъати нуруниеро чустучӯ
мекард.
Ба ёдам омад айёме, ки устодам Ҳабибулло
Нишаста рӯи санге бо ман ин чо гуфтугӯ
мекард.

Кунун аз рӯи санг омад ба зери санг он
устод,
Кучо ёбӣ дигар он хандаҳои чашми
шаҳлоро?
Кучо қардӣ, Зиёдулло, ҳамон расми
чавониरो,
Магар он аксро шуста ба шӯҳӣ оби он
дарё?

Ба давродаври ин санги мудаввар, эй
Зиёдулло,
Бизан давру бигир имрӯз расми ин ҳама
ёрон,
Ки фардо, чун хазон гардад баҳори
зиндагии мо,
Бубинӣ бо таассуф чеҳраҳои ҳамчу гул
хандон.

ШОҲАМБАРӢ

Мулки сафо - Шоҳамбарӣ,
Оби шифо - Шоҳамбарӣ.
Моро даво - Шоҳамбарӣ,
Доди Худо - Шоҳамбарӣ.

Туғёни қалби кӯхро
Фаввораат бошад нишон,
Аз чӯши меҳри синаат
Чӯши ту мегардад аён.

Обе, ки берун омада
Баҳри шифои дарди мо,
Сад ранчро таскин диҳад,
Сад дардро бахшад даво.

Ҳаргиз нашоҷад об гуфт,
Хуни дили кӯҳ аст он,
Бахшад шифо бар ҷону дил,
Сӯзад чу дил, чӯшад чу ҷон.

Эй мулки дармону шифо,
Шоҳамбарӣ, Шоҳамбарӣ,

Бо оби чонафзои худ,
Чонҳо ба чонон мебарӣ.

Мулки саҳо - Шоҳамбарӣ,
Чонро даво - Шоҳамбарӣ,
Оби шифо - Шоҳамбарӣ,
Доди Худо - Шоҳамбарӣ.

ДАФТАРАМРО ГУМ КАРДАМ...

Ногаҳон гум шуд ҳама бинвиштаам,
Донаҳои бо ҳавасҳо киштаам.

Чустучӯ кардан шуд он гаҳ кори ман,
З-он ки гум шуд дафтари ашъори ман.

Хонаамро карда яксар зеру рӯ,
Дарди қалбамро намудам чустучӯ,

Гум шуд он, ё ки парие хушхисол
Бурд онро бо ҳавас дар зери бол?

Ё ки онро бурд шайтони лаин,
Аз ҳасудиву бахиливу зи кин?

Алғараз, он дафтарам шуд нопадид,
Ҳеч кас дигар варо гӯё надид,
Лек аз он доғи қалби пораам,
Аз варақҳои чу дил овораам

Пора-пора монда андар ҷони ман,
Дар дили маҳзуни пураармони ман...

Дафтарам пайдо нашуд гар, бок нест,
Хотири ман з-он сабаб ғамнок нест,

Чунки бошад нусхаи он дар дилам,
Љумларо боз офарад аз сар дилам.

МУҲАММАС БАР ҒАЗАЛИ СОИБ

Ҷамчу лола доғи ишқаш дар чигар
дorem мо,
Меҳри ӯро машъале болои сар дorem мо.
Гар зи сӯзаш дар дили худ сад асар
дorem мо,
«Шеваҳои чашми ӯро дар назар дorem мо,
Мӯ ба мӯ з-он чунбиши миҷгон хабар
дorem мо».

Кам набинад то ки моро чашми масти
шӯхи ёр,
Мо ба роҳаш қони худро кардаем аз қон
нисор.
Он қадар афтадаем аз меҳри он гул
зери бор,
«Булбулон дар роҳи мо беҳуда
мерезанд хор,
Дидае аз домани гул поктар дorem мо».

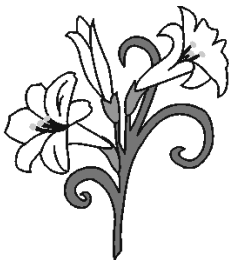
Нури худ дузида аз рӯи базебаш офтоб,
Сӯзи ишқаш бурдааст аз аҳли олам
хуфту хоб,

Гарчи аз мастӣ хабар орад сафои
хамри ноб,
«Заврақи мо гарчи шуд якранги дарё
чун хубоб,
Ҳамчунон андеша аз мавчи хатар
дорем мо».

Хирасӯзӣ тира созад шишаи фонусро,
Илм надҳад, зери сар монӣ ту сад қомусро,
Мард донад қимати ҳам нангу ҳам
номусро,
«Дидани мо хуштар аст аз болу пар
товусро,
Айби худро дар назар беш аз ҳунар
дорем мо».

Аз хумори чашми ӯ дунёи мо аз сар шавад,
Қалби мо чун тифли масте бе ибo аз
дар шавад,
Кош рӯзе дилбари мо ояду дилбар шавад,
«Дидаи ҳайрони моро пардаи дигар шавад,
Нусха аз рухсори ӯ чандон ки
бардорем мо».

Накҳати зулфаш кунад ширманда
мушки сударо,
Кай бубинад он назарболо мани н-осударо,
То ба кай Султон бичӯяд он раҳи
паймударо,
«Нест осон тарки май, Соиб,
хуморолударо,
Чун аз он лабҳои майгун чашми тар
дорем мо».

ДУБАЙТИҲО

Ба зини чоҳ бархе чун нишинанд,
Гумон созанд дар чархи баринанд.
Агарчанде ки дар рӯи заминанд,
Заминро зери пой худ набинанд.

Чаро номардро мардӣ надодӣ?
Чаро бедардро дарде надодӣ?
Ба он майдонғарибу хонашерон
Чаро тоби ҳамовардӣ надодӣ?

Яке чон дод дар роҳи адолат,
Дигар бигрифт аз ин чое бароҳат,
Намедонад магар он ночавонмард,
Ки ўро ҳам зи пеш ояд фалокат!

Фалак бар коми мо як дам нагардад,
Касе дар зиндагӣ беғам нагардад.
Биё, як лаҳза мо бе ғам нишинем,
Ғам аз ғам хӯрдани мо кам нагардад.

Бигуфтам: «Аз чӣ, эй гул, рангзардӣ,
Ба як лаҳза чаро пажмурда гардӣ?»

Бигуфто: «Меравам аз даст бар даст,
Чунин карда маро оворагардӣ!»

Диёрам гул буду гулбоз будам,
Чу булбул бо ғамаш ҳамроз будам.
Накардам ҳеҷ парво аз ғами дил,
Варо ман ҳамдаму дамсоз будам.

Ба мулки гулпарастон оташ афтод,
Ба қалби гулбадастон оташ афтод.
Бисӯзад хонаи оташбадастон,
Ки аз онҳо ба бустон оташ афтод.

Гули ман, эй гули ман, хушгили ман,
Биёву кун муаттар махфили ман,
Агар монанди булбул ман нанолам,
Зи андӯху алам таркад дили ман.

Ман аз номардиат беморам, эй дил,
Зи дастат доду афғон дорам, эй дил.
Суроғам кун, зи дастам гир охир,
Ки ту кардӣ чудо аз ёрам, эй дил!

Якero ёри чоноӣ хондӣ, эй дил!
Дигарро аз бари худ рондӣ, эй дил,
Надонӣ кист ёру кист душман,
Миёни обу оташ мондӣ, эй дил!

Танӯри синаи ман бе алав монд,
Замини киштаи ман бе дарав монд.
Аз ин даври камонбозон ба мардум
Азоби ғорату нанги гарав монд.

Гаҳе чун абр бас гирён дили ман,
Зи шодӣ гаҳ чу гул хандон дили ман.
Гаҳе дар чорсуи зиндагонӣ
Миёни чор раҳ ҳайрон дили ман.

Бигӯӣ: - Номи деҳқон бас баланд аст,
Бигӯям: - Ин ҳама макр асту фанд аст.
Зи ночорӣ паи касби маош ӯ
Сучудоранда бар досу каланд аст.

Аз он ки мондаам ду пой дар гил,
Аз он ки рафтаам берун зи маҳфил,

Касеро ман намедонам гунаҳкор,
Ту аз ман нола кун, ман аз ту, эй дил!

Маро обу адо кардӣ, гули ман,
Задӣ оташ ба мулку маҳфили ман.
Шавад мулку макон обод аз нав,
Зи нав обод чун гардад дили ман?!

Ману ту ҳарду аз як хоку обем
Ва ё ду зарра аз як офтобем,
Вале чун хонаи мо гардад обод,
Агар нуре зи қалби ҳам наёбем?

Туро чон гуфтаму бурдӣ ту чонам,
Ба теги мижжа бубридӣ забонам.
Бисӯзӣ ё бисозӣ, ё навозӣ,
Ҳамонам ман, ҳамонам ман, ҳамонам.

Аз он рӯзе, ки рафтӣ аз канорам,
Ба ҷуз ёдат дигар коре надорам.
Хазон афтид агарчи дар баҳорам,
Туро, эй ёри дерин, интизорам.

Бароям муждаат овард чун бод,
Ба бӯят додам он дам умр бар бод.
Ба як нозу хумори чашмат, эй шӯх,
Ҳама буду набуди ман фидо бод!

Чаро хушкида имрӯз оби дарё?
Чаро ашке надорад абри боло?
Ба мисли модари дилреши тоҷик
Варо хушкида оби чашм оё?

Гаҳе турку гаҳе эронпарастем,
Гаҳе аз шавқи ҷоми рус мастем.
Аз ин ночӯрии аҳду амалҳо
Ба мисли луъбате дастобадастем.

Чу Лоик шоҳини синасипар ку?
Чу Лоик ошиқи ин бому дар ку?
Ҳазорон шоирон рӯянду аммо
Чу Лоик шоири шӯридасар ку?

Самарқанду Бухороро парастем,
Сафою меҳри дунёро парастем,
Вале худро агар тоҷик донем,
Душанбеи дилороро парастем.

Чаҳон моро кунад ҳар лаҳзае пир,
Камон созад қадду болои чун тир.
Чу хоби пурмуаммоест дунё,
Куҷо ёбӣ ту бар ин хоб таъбир?

Мусофирбаччагони дар ба дар мо,
Ба мулки ғайр гашта дарди сар мо.
Ба мулки мо, Худоё, файз бифрифт,
Занем озод он ҷо болу пар мо.

Аё модар, туро ман ёд кардам,
Вале бар кӣ бигӯям доғу дардам?
Нахоҳам рафт дигар аз барат дур,
Ба пешат гар саломат бозгардам.

Ба ин чо зору сарсон омадам ман,
Барои луқмаи нон омадам ман.
Кушо, ё раб, гирех аз банди бахтам,
Ки ин чо бахтқобон омадам ман.

Мусофирбачча омад аз раҳи дур,
Дилаш озурда, чонош буд ранчур.
Барои ризққӯй рафта буд ӯ,
Бигӯ: «Номи ғарибӣ бод дар гӯр!»

Мусофирбаччаамро хоб дидам,
Ду чашми масти ӯ пуроб дидам,
Шудам бедору чисми хастаи худ
Дар оташ ҳамчу мӯ дартоб дидам.

Сарамро бин ту дар гардун, писарчон!
Ки бо ҳам ҳамқадем акнун, писарчон!
Ту аз ишқи манӣ бар ман нишона,
Худо ишқат кунад афзун, писарчон!

Агар шомам наафрӯзӣ, гул, эй гул,
Илоҳо, чун дилам сузӣ, гул, эй гул,
Ба роҳат хор гаштам бо умеде,
Ки сӯям як назар дӯзӣ, гул, эй гул.

Ба ман гул додӣ, эй гулрӯи барно,
Дилам гум зад аз ин гулбасти раъно.
Биё ҳамроҳи гул, гулрӯи ман шав,
Ки гулборон шавад дар манзили мо.

Гулат, эй ҷони ман, пажмурда будаст,
Магар аз ёри худ озурда будаст?
Бидонистам зи ларзишҳои дастат:
Дилат чун гул дигар кас бурда будаст.

Ба монанди ҳама фарзанди инсон
Маро ҳам меравад рӯзе зи тан ҷон.
Бувад ин орзӯям: чун бимирам,
Бигӯянд одамон: «Сад ҳайфи Султон!»

МУНДАРИҶА

Зиндагӣ.....	3
Қадри якдигар.....	4
Даври бозор	5
Он гаҳ ба қадрам мерасӣ	6
Чӣ донӣ?	8
То насӯзӣ	9
Бегонапарастӣ.....	10
Бас аст.....	11
Ғанимат дон	12
Ғазали гул.....	14
Орзӯи дил	16
Рақс кун	17
Мурочиат	18
Рӯди Чангоб	19
Дар бемористон	21
Зари зери хок.....	22
Дарди ҷон.....	23
Дар мазор	24
Рафт аз барам.....	26
Хотира	28
Шоҳамбарӣ	29
Дафтарадро гум кардам.....	31
Мухаммас бар ғазали Соиб.....	33
Мухаммас бар ғазали Лоиқ.....	36
Дубайтиҳо	39

СУЛТОНМУРОДИ ОДИНА
МЕҲРОБИ УМЕД

Мухаррири ороиш *А.Мухаммадиев*
Мухаррири саҳифабандӣ *М.Саидова*
Тарроҳ *Ф. Раҳимов*

Ба матбаа 15.11.04 супурда шуд. Ба чопаш 06.12.04
имзо шуд. Андозаи 60x84^{1/32}. Ҷузъи нашрию ҳисобӣ
1,5. Адади нашр 500 нусха. Супориши №37/04.

Нашриёти «**Адиб**»-и Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии
Тоҷикистон, 734025, Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 37.

Дар матбааи нашриёти «**Эҷод**» чоп шудааст.
734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 36. Тел.: 21-95-43.
E-mail: ejod@tajik.net.